

lem et Kongedømme og en Republik? Det mest forbavsende er, at ikke hele Samfundet gør Oprør mod det ene Ord: Krigen! . . .“

Arbejdernes fri Teater.

Enhver, der følger med Arbejderbevægelsen vil have lagt Mærke til de talrige Oplæsninger af Skuespillere, der velvillig yder deres Bidrag om Søndagen i Rømersgade.

At der til Stadighed er fuldt Hus til disse, vidner om et vaagnende Liv i literær Henseende ogsaa hos Arbejderne. Teater-aftnerne er dem for dyre, og til at møde der kræves efter deres Mening maaske ogsaa en smukkere Dragt, end de i Almindelighed har Raad til at klæde sig i. Derimod kan de i deres eget Lokale møde i deres tarvelige Dragter, og der føler de sig som hjemme.

Men et andet vil man ogsaa have lagt Mærke til ved disse Oplæsninger, at, hvor smukke og gode de end kan være, saa byder dog Oplæserne næsten altid gammel Lektüre og temmelig naive Stykker. Man faar sig en Latter, og den kan naturligvis være baade sund og god, men man maa erindre, at hvor langt end Arbejderne kan staa tilbage i Kundskaber, saa er den social-demokratiske Arbejderbevægelse en Syslen med de nyeste Tanker i Tiden, og som Middel til en saadan Vækkelse kræves der ogsaa paa det lærere Omraade Digtværker, der griber ind i de Samfundsspørgsmaal, som de oplyste Arbejdere grunder over.

Der har derfor inden for deres egen Kreds rejst sig et Ønske om at se moderne Skuespil. Nogle modige unge Arbejdere, Mænd og Kvinder, har derfor oprettet et Slags Forsøgsteater, hvor de vil opføre ny Stykker som er Indlæg i Samfundsspørgsmaal.

Dette synes at ville lykkes. Det kalder sig „Arbejdernes fri Teater“, og er villig til i Foreninger at vise deres kunstneriske Dilletantkræfter. „Faderen“ er spillet paa Kristianshavns Aktieselskab, og „Sande Kvinder“ vil først i Februar blive opført i „De samlede Kvindeforeninger“ i Rømersgade 22.

Billetter vil blive solgt til 35 Øre Stykket i alle Kvindeforeninger, saa de, der ønsker at støtte dette Forsøg samtidig med, at de gør sig bekendt med Fru Edgreens Indlæg i Kvindesagen, maa i Tide sikre sig Billet.

Kvindelig Fremskridtsforening

Mandagen den 11te Januar afholdt Kvindelig Fremskridtsforening sin aarlige Generalforsamling.

Beretning om Foreningens Virksomhed blev afgivet af Fru Meyer. Der var afholdt Møder to Gange maanedlig, dels med offentlige Foredrag, dels Medlemsmøder og selskabelige Sammenkomster. Der var afholdt Foredrag af Hr. Kaptajn Fischer, Hr. Folketingsmand Herman Trier, Fru Johanne Meyer, Frøken Mélanie Borring, Hr. Folketingsmand Herman Bing, Hr. Overretssagfører E. Staal og Hr. Højskoleforstander Morten Pontopidan.

Fru Nathalie Larsen gav Meddelelse om den fri Syskole, Jakob Danefærds Vej 12, hvor unge Tjenestepiger faar Vejledning til at istandsætte deres Tøj og sy nye Kjoler ved Hjælp af flere af Foreningens Damer. Syskolen tæller i Vinter 32 Elever. Frk. Holm aflagde Regnskab for Skolen.

Frk. Trier fremlagde Foreningens Regnskab, som godkendtes.

Derefter indbragte Frk. Agnes Nehm Forslag om Mænds Optagelse som Medlemmer, hvilket blev støttet af Frk. Jakobe Nielsen og Fru Arends. Frk. Meta Lazarus og Frk. Anna Hansen talte imod Forslaget. Inden Afstemningen oplæste Fru Johanne Meyer en Skrivelse fra et af Foreningens udenbys Medlemmer, Fru Anine Kristensen, hvis Ordlyd findes andet Steds her i Bladet, lige som Fru Meyer tilføjede sine egne Grunde til Støtte for Mænds Optagelse i Foreningen.

Ved Afstemningen gik Forslaget igennem med Majoritet.

Efter Tur afgik af Styrelsen Fru Arends, Fru Larsen og Frk. Trier; de to sidste genvalgtes, og i Stedet for Fru Arends, der af Helbredshensyn ikke kunde modtage Genvalg, valgtes Fru Mathilde Bajer.

Fru Johanne Meyer valgtes enstemmigt til Formand.

Mandag den 25. Januar afholder Foreningen selskabelig Sammenkomst, ved hvilken Fru Johanne Meyer vil indlede en Diskussion om: „Hvad Nytte kan Kvinderne gøre ved de forestaaende Folketingsvalg?“

Nedenstaaende var bleven tilsendt Bestyrelsen for Kvindelig Fremskridtsforening fra et af Foreningens udenbys Medlemmer med Ønsket om, at det maatte blive oplæst paa Generalforsamlingen i Anledning af Forslaget om Mænds Optagelse:

Som Medlem af Kvindelig Fremskridtsforening stemmer jeg ubetinget for Mænds Optagelse i Foreningen. Jeg gør det af følgende Grunde:

1) Vi, der nu saa længe har tømt Tilsidesættelsens bitre Skaal og været udestængte fra vore *naturligste* Forbundsfællers Selskab, hvor der var Tale om noget ud over vor daglige Atmosfære, som Madlavning, Barnepleje, Kaffeselskaber, Bal og Byhistorier. Vi, der føler det som en Haan ikke at være gode nok til at sidde iblandt dem, der varetager Samfundets Interesser, ja, end ikke tages med paa Raad, hvor det gælder os selv og vore egne Børn. — Vi, der *lides* under al denne Urettens Tyngde, vi kan paa ingen Maade være *bekendte* at bygge videre i samme Aand og udelukke *Mænd* fra vor Forening, der arbejder for *Frihed* og *Frem-skridt*.

2) Vi er ikke en Gang tjente med at undvære Mændene i vor Forening, da det vil være af overordenlig Betydning, at Mand og Kvinde *lærer* at behandle hinanden som Kammerater, og dette sker kun gennem *Sam-arbejde*. Det er jo ogsaa rent imod Foreningens Grundtanker og Maal, at hvert Køn saaledes rotter sig sammen for sig. Nej, lad os hellere være *de første* til at *samle* Kønnene — ikke alene i Balsalen — men ogsaa til *Alvorsdaad*. Lad os møde Mændene i aaben, ærlig Diskussion — sige dem

Sandheden lige i Øjnene og lære dem at forstaa den. Dette vil, foruden at fremskynde vor Sag, være det mest *forfriskende* og *opdragende* for begge Parter.

3) Vi har slet ikke Raad til at skyde til Side de Mænd, der interesserer sig for at være med i vor Forening og til vore Møder. Vi har saamænd ikke en saadan Overflod af Kræfter til Arbejde og Agitation for vor Sag, at der kan blive nogen at *sløse* med. Tilmed naar vi jo intet, før vi faar Mændene med, saa jeg synes ikke, der i nogen Maade kan være Spor af Grund til at skille os ud fra disse. — Og lad os først og sidst, i hele vor Virken fremad, vogte os for at hyde andre, hvad vi ikke ønsker, de skal hyde os.

Fællesundervisning og *Samarbejde* vil en Gang føre til *Ligestilling* mellem Mand og Kvinde.

Anine Kristensen,

„Fællesmaal“, V-Hjerrislev, Brønderslev.

En smuk Begravelse.

Overensstemmende med den afdødes Ønske blev Johanne Svendsen begravet fra Frimenighedskirken „Herrens Kirke“ paa Kong Georgs Vej, og ved hendes blomstersmykkede Kiste holdt Pastor Carstensen en varm og hjertelig Tale om den afdødes Kamp for Sandhed og Ret. Mest søgte han at opflamme de talrige til Stede værende Kvinder og Mænd, der havde fyldt Kirken, til at fortsætte denne Kamp mod Brutalitæt og Overgreb mod de fattige Arbejdere, indpræntede dem, at her paa Jorden var Kampen for Retten staaende, og alle de, der deltog i denne Kamp, i Grunden Martyrer. Men Trøsten laa deri, at ved denne Kamp var vi i Pagt med den evige Kærlighed, ti *én* Gud var Fader til os alle, og Kærligheden i Gud bør først og fremmest vise sig i Kærlighed til Brødrene.

Kisten blev under vajende Faner baaret ud af Kirken af de kvindelige Væveres Fagforenings Medlemmer, hvis Formand Johanne Svendsen havde været. Kranse med store Sløjfer fra forskellige Foreninger smykkede Kisten; saaledes saas Kranse fra Væverne fra Rubens, Grøns og Cohns Fabriker. I det daarlige Vejr fulgte en talrig Skare, et helt Folketog, den afdøde den lange Vej ud til vestre Kirkegaard, hvor Præsten atter holdt en kort Bøn, og Salmen „Dejlig er Jorden“ blev afsungen. Til Ære for den døde blev der blæst en Koral, og sluttelig trykkede man i den kolde Vinterstorm hinde Haand med et levende Haab om Vaar og Sommer for den fattige, flittige Arbejderkvinde, der som Johanne Svendsen havde sat sit Liv til for at rejse Kvinderne til Kamp og Ansvarsfølelse for Kvindesagen.

Mest Indtryk ved Begravelsen gjorde maaské dog det uvante Syn, at en af den afdødes Arbejdskammerater, Formanden for de mandlige Vævere, Møller, i Kirken, fra selve Alterets Fod, ved Siden af Præsten i faa hjertelige Ord takkede den afdøde for hendes Arbejde og bad Foreningerne ære hendes Minde.

Hele Højtideligheden i Kirken var som i et Hjem og i en Kreds af Venner og Brødre.